

1982. évi 40. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és az Iraki Köztársaság között Budapesten 1982. évi június hó 11. napján aláírt konzuli egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(A szerződés megerősítéséről szóló jegyzékváltás az 1982. évi szeptember hó 22. napján megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és az Iraki Köztársaság között Budapesten 1982. évi június hó 11. napján aláírt konzuli egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § A szerződés magyar nyelvű szövege a következő:

„Konzuli Egyezmény az Iraki Köztársaság és Magyar Népköztársaság között

Az Iraki Köztársaság Kormánya és a Magyar Népköztársaság Kormánya attól a közös céltől indítva, hogy a nemzeti szuverenitás tiszteletben tartása és a belügyekbe való be nem avatkozás alapján továbbfejlesszék és elmélyítsék baráti kapcsolataikat, és attól az óhajtól vezérelve, hogy szabályozzák konzuli kapcsolataikat és meghatározzák konzuli képviseleteik valamint azok tagjainak és alkalmazottainak jogait, kiváltságait és mentességeit, és biztosítsák országuk és állampolgáraik érdekeinek védelmét, elhatározták, hogy konzuli egyezményt kötnek és e célból meghatalmazottaikká kinevezték: az Iraki Köztársaság Kormánya *Muhammad Dzsaszim Al-Amint,* a Magyar Népköztársaság Kormánya *dr. Németh Józsefet,* akik jó és kellő alakban talált meghatalmazási okirataik kicserélése után az alábbiakban állapodtak meg:

I. RÉSZ

1. cikk

Meghatározások

Az Egyezmény keretében a következő kifejezéseken az alábbiakat kell érteni:

- (1) „Konzuli képviselet” - főkonzulátus, konzulátus, alkonzulátus vagy konzuli ügynökség,
- (2) „Konzuli kerület” - a konzuli képviselet számára a konzuli feladatok ellátására kijelölt terület,
- (3) „A konzuli képviselet vezetője” - az a személy, akit megbíztak azzal, hogy e minőségben tevékenykedjék,
- (4) „Konzuli tisztviselő” - az a személy, beleértve a konzuli képviselet vezetőjét is, akit ilyen minőségben konzuli feladatok ellátásával bíztak meg,
- (5) „Konzuli alkalmazott” - a konzuli képviselet igazgatási vagy műszaki szolgálatában alkalmazott személy,
- (6) „A kisegítő személyzet tagja” - a konzuli képviseleten kisegítő munkakörben alkalmazott személy,
- (7) „A konzuli képviselet tagjai” - a konzuli tisztviselők, konzuli alkalmazottak és a kisegítő személyzet tagjai,
- (8) „A konzuli személyzet tagjai” - a konzuli képviselet vezetőjét kivéve a konzuli tisztviselők, a konzuli alkalmazottak és a kisegítő személyzet tagjai,
- (9) „A magánszemélyzet tagja” - az a személy, akit a konzuli képviselet egyik tagjának kizárólagos magánszolgálatában alkalmaznak,
- (10) „Családtagok” - a konzuli képviselet tagjának - vele együtt élő - felesége (férje), gyermekei és szülei,
- (11) „A konzuli helyiségek” - tulajdonjogtól függetlenül, kizárólagosan a konzuli képviselet céljaira használt épületek vagy épületrészek és az ezekhez csatlakozó terület, ideértve a konzuli képviselet vezetőjének lakását is,
- (12) „Konzuli irattár” - a konzuli képviselet valamennyi irata, okmánya, levelezése, könyve, pecsétje, bélyegzője, filmje, hangszalagja és nyilvántartása, ideértve a rejtjeleket, számjeleket és karterékeket is, valamint az ezek védelmére és őrzésére

szolgáló bútorok,

(13) „A küldő állam hajója” - a küldő állam lobogója alatt hajózó, annak nemzetiségével bíró és általa lajstromozott hajó, kivéve a hadihajó,

(14) „A küldő állam repülőgépe” - a küldő állam nemzetiségével bíró, annak felségjelét viselő és általa lajstromozott polgári repülőgép,

(15) „A küldő állam állampolgára” - az a személy, aki a küldő állam jogszabályai értelmében annak állampolgárságával bír.

II. RÉSZ

KONZULI KAPCSOLATOK

2. cikk

Konzuli képviselet létesítése

(1) Mindkét Szerződő Fél létesíthet képviseletet a másik Szerződő Fél területén. A konzuli képviselet létesítéséhez minden esetben a fogadó állam hozzájárulása szükséges.

(2) A konzuli képviselet székhelyét, rangját, a konzuli kerületet a küldő és a fogadó állam közötti megegyezéssel határozzák meg.

(3) A konzuli képviselet székhelyét, rangját, a konzuli kerületet - utólagosan - csak a küldő és a fogadó állam közötti megegyezéssel lehet módosítani.

3. cikk

A kinevezési okirat (konzuli patens) és a működési engedély (exequatur)

(1) A küldő állam diplomáciai úton előzetesen megkéri a fogadó állam hozzájárulását a konzuli képviselet vezetőjének kinevezéséhez.

(2) E hozzájárulás megadása után a küldő állam megfelelő időn belül diplomáciai úton eljuttatja a kinevezési okiratot (konzuli patenst) a fogadó államhoz. Az okiratban (patensben) fel kell tüntetni a konzuli képviselet vezetőjének rangját, teljes nevét, a konzuli képviselet székhelyét és a konzuli kerületet.

(3) Miután a fogadó állam megadta a működési engedélyt (exequaturt), a konzuli képviselet vezetője hozzákezdhet feladata ellátásához. A fogadó állam a működési engedély (exequatur) megadása előtt is hozzájárulhat ahhoz, hogy a konzuli képviselet vezetője ideiglenesen ellássa feladatait.

(4) A fogadó állam hatóságai a működési engedély (exequatur) vagy más engedély, illetve az ideiglenes működésre vonatkozó beleegyezés megadásakor megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy a konzulátus vezetője elláthassa feladatait.

4. cikk

A konzuli képviselet vezetője feladatának ideiglenes ellátása

(1) Ha a konzuli képviselet vezetője nem tudja ellátni feladatát, vagy hivatala átmenetileg nincs betöltve, ugyanannak a konzuli képviseletnek, vagy a küldő államnak a fogadó államban levő egy másik konzuli képviseletének egyik konzuli tisztviselője, vagy a küldő államnak a fogadó államban működő diplomáciai képviselete diplomáciai személyzetének egy tagja ideiglenesen elláthatja a konzuli képviselet vezetőjének feladatát.

(2) A konzuli képviselet ideiglenes vezetőjének teljes nevét diplomáciai úton közölni kell a fogadó állammal.

(3) A konzuli képviselet ideiglenes vezetőjét ugyanazok a jogok, könnyítések, kiváltságok és mentességek illetik meg, mint amelyeket a konzuli képviselet vezetője élvez az Egyezmény értelmében.

5. cikk

A konzuli tisztviselő kinevezésének bejelentése

- (1) A küldő állam diplomáciai úton előre közli a fogadó állammal a konzuli tisztviselő teljes nevét és rangját.
- (2) A küldő állam diplomáciai úton közli a fogadó állammal a konzuli tisztviselő és családtagjai érkezésének és távozásának időpontját.

6. cikk

A konzuli tisztviselő állampolgársága

Konzuli tisztviselő csak a küldő állam állampolgára lehet és nem lehet a fogadó állam állandó lakosa.

7. cikk

Személyazonossági okmányok

- (1) A fogadó állam illetékes hatóságai a konzuli tisztviselő számára díjmentesen olyan különleges okmányt állítanak ki, amely feltünteteti személyazonosságát és rangját.
- (2) Az [\(1\) bekezdésben](#) foglaltak a konzuli alkalmazottra, a kíségető személyzet tagjára és a magánszemélyzet tagjára is vonatkoznak, amennyiben az említett személyek nem a fogadó állam állampolgárai vagy nem a fogadó állam állandó lakosai.
- (3) E cikk rendelkezései az [\(1\) és \(2\) bekezdésben](#) említett személyek családtagjaira is vonatkoznak.

8. cikk

A konzuli képviselet tagja működésének megszűnése

- (1) A fogadó állam bármikor közölheti a küldő állammal, hogy egy konzuli tisztviselő persona non grata, vagy hogy egy konzuli alkalmazott vagy a kíségető személyzet egy tagja nem elfogadható. Ez esetben a küldő állam visszahívja az érintett személyt vagy megszünteti működését a konzuli képviseleten.
- (2) Ha a küldő állam ésszerű időn belül nem tesz eleget az első bekezdésben foglalt kötelezettségének, a fogadó állam visszavonhatja az érintett személytől a működési engedélyt (exequaturt), illetve megtagadhatja, hogy e személyt a konzuli képviselet tagjának tekintse.
- (3) Az [\(1\) és \(2\) bekezdésben](#) említett esetekben a fogadó állam nem köteles a küldő államnak megindokolni döntését.

III. RÉSZ

KONZULI FELADATOK ÉS AZOK ELLÁTÁSA

9. cikk

Konzuli feladatok

A konzuli feladatok az alábbiakat foglalják magukban:

1. A küldő állam és állampolgárai jogainak és érdekeinek védelme a fogadó államban, akár természetes, akár jogi személyekről van szó.
2. A küldő és a fogadó állam közötti kereskedelmi, gazdasági, kulturális, tudományos és idegenforgalmi kapcsolatok fejlesztése.
3. Tájékoztatás minden megengedett módon a fogadó állam kereskedelmi, gazdasági, kulturális és idegenforgalmi életének alakulásáról.

10. cikk

A konzuli feladatok ellátása

(1) A konzuli tisztviselő a konzuli kerületben láthatja el konzuli feladatait. A fogadó állam hozzájárulásával e kerületen kívül is elláthatja feladatát.

(2) A konzuli tisztviselő feladatainak gyakorlása során jogosult:

- a) a konzuli kerület illetékes helyi hatóságaihoz,
- b) amilyen mértékben ezt a fogadó állam jogszabályai, előírásai és szokásai lehetővé teszik, a fogadó állam illetékes központi hatóságaihoz fordulni.

(3) Ha a küldő államnak nincs diplomáciai képviselete a fogadó államban, a konzuli tisztviselő közvetlenül is érintkezésbe léphet a fogadó állam külügyminisztériumával.

(4) Konzuli feladatokat a küldő államnak a fogadó államban működő diplomáciai képviselete diplomáciai személyzetének tagjai is elláthatnak, ebben az esetben a diplomáciai személyzet tagjának jogait és kötelességeit tiszteletben kell tartani.

11. cikk

A küldő állam állampolgárainak nyilvántartása

A konzuli tisztviselő nyilvántartást vezethet államának a konzuli kerületben állandó vagy ideiglenes jelleggel tartózkodó állampolgáraitól. E nyilvántartás nem mentesíti ezeket az állampolgárokat a fogadó államnak az idegenek nyilvántartására vonatkozó jogszabályai és előírásai alól.

12. cikk

Útlevel és vízumkiállítás

A konzuli tisztviselő jogosult:

1. A küldő állam állampolgárai számára útlevelet és más útiokmányt kiállítani, valamint az ilyen útlevelet és más okmányt megújítani, módosítani, azok érvényességét kiterjeszteni és azokat érvényteleníteni.
2. A küldő államba beutazni kívánó személyek számára vízumot kiállítani.

13. cikk

Személyállapottal kapcsolatos feladatok

(1) A konzuli tisztviselő közreműködhet a küldő állam állampolgárainak házasságkötésénél, anyakönyvezheti azt, továbbá születésüket és elhalálozásukat és kiállíthatja az erre vonatkozó szükséges bizonyítványokat, feltéve, hogy ezt a küldő állam törvényei és előírásai lehetővé teszik.

(2) Az [\(1\) bekezdésben](#) foglalt rendelkezések nem mentesítik az érintett állampolgárokat a fogadó államnak a házasságkötés, születés és elhalálozás anyakönyvezésére vonatkozó törvényeiből és előírásaiból fakadó bármely kötelezettség alól.

(3) Amint a fogadó állam illetékes hatóságai tudomást szereznek a küldő állam állampolgárának a fogadó állam területén történt elhalálozásáról, haladéktalanul értesítik a konzuli képviseletet és a lehető leggyorsabban megküldik neki a halotti anyakönyvi kivonatot.

14. cikk

Állampolgárok képviselete bíróság és más hatóságok előtt a fogadó államban

A konzuli tisztviselő a fogadó állam jogszabályaival és előírásaival összhangban képviselheti a küldő állam állampolgárait és megteheti a szükséges intézkedéseket azok megfelelő jogi képviseletének biztosítására a fogadó állam bírósága és más hatóságai előtt a célból, hogy átmeneti intézkedéseket tegyenek ezen állampolgárok érdekeinek és jogainak védelmére, amennyiben azok távollét vagy egyéb ok következtében nem tudnak kellő időben jogaik és érdekeik védelméről gondoskodni.

15. cikk

Gondnoksággal és gyámsággal kapcsolatos feladatok

(1) A konzuli tisztviselő a fogadó állam jogszabályai és előírásai által megszabott kereteken belül védheti azon kiskorú, korlátozottan cselekvőképes és cselekvőképtelen személyek érdekeit, akik a küldő állam állampolgárai, különösen, ha e személyek számára gondnok vagy gyám kirendelése válik szükségessé.

(2) Ha a fogadó állam illetékes hatósága tudomást szerez arról, hogy intézkedni kell gondnok vagy gyám kirendelése érdekében a küldő állam állampolgára számára, erről haladéktalanul értesítenie kell a konzuli tisztviselőt.

16. cikk

Közjegyzői feladatok

(1) Ha ezt a fogadó állam joga megengedi, a konzuli tisztviselő konzuli kerületén belül (a konzuli képviseleten, a küldő állam állampolgárának lakásán vagy a küldő állam repülőgépén vagy hajóján) elláthatja az alábbi feladatokat:

- a) a küldő állam állampolgárai által tett nyilatkozatok és köztük létrejött jogügyletek elfogadása, írásba foglalása és hitelesítése;
- b) a küldő állam állampolgárai végrendeleteinek elkészítése, hitelesítése és megőrzése;
- c) a küldő vagy a fogadó állam hivatalos szervei felhatalmazott tisztviselői aláírása hitelességének tanúsítása, valamint másolatok, kivonatok és fordítások hitelesítése;
- d) a küldő állam állampolgárai aláírásának hitelesítése;
- e) okiratok és okmányok keltének megerősítése és a küldő állam állampolgárai aláírásának hitelesítése ilyen okiratokon és okmányokon;
- f) a fogadó államból kivitt áruk származási bizonyítványainak és számláinak, valamint más okmányoknak a hitelesítése;
- g) a fogadó állam jogszabályainak megfelelően más illetékes hatóságok által kiadott aláírások, pecsétek és okmányok hitelesítése, azoknak a küldő államban való felhasználása céljából;
- h) a küldő állam állampolgáira vonatkozó, vagy részükre kiállított okmányok és okiratok átvétele megőrzésre.

(2) Az [\(1\) bekezdésben](#) említett okmányoknak a fogadó államban ugyanolyan jogi hatályt és bizonyító erőt kell tulajdonítani, mintha azokat ennek az államnak az illetékes hatósága hitelesítette volna, feltéve, hogy nem állnak ellentétben ugyanennek az államnak egyéb jogszabályaival és előírásaival.

17. cikk